

Képességfejlesztő és szórakoztató magazin óvodásoknak

Tappancs

és a Csodapónik

**MARADJ
OTTHON!**
**DIGITÁLIS
KIADÁS**

**42 OLDALAS
MELLÉKLET:**

MESE, KÉPGALÉRIA

**NYOMTATHATÓ
FOGLALKOZTATÓ
FELADATLAPOK**

RAJZPÁLYÁZAT

Jancsi Bohóc becses nevem,
lapátfülem nem szeretem,
de ha vékony a pokrócom,
fülemmel betakarózom.
Orromat sem adnám másnak,
jó lesz krumplipaprikásnak!
Bukfenczem, hasra esem,
kenyeremet így keresem.

(mondóka)

EREDMÉNY 206. HIRDETÉS

NYEREMÉNYEK

Hatchy Friends társasjáték:
Horváth Anna, Rum

Türkiz sellő Barbie:
Bakk Dóra, Gyügye

Jégvarázs Magic Ice társasjáték:
Garabics Kinga, Káld

Legszébb magyar népmesék c. könyv:
Pécsi Anna, Győr;
Molnár Pálma, Sajószeg;
Rohonczy Fanni, Lukácsháza

1.

Török Gerda, Szeged

2.

Nagy Panni, Hátvan

Mester Anna, Mátészalka

3.

Különdíj

Gaszó Krisztina, Berethyóújfalú

Nincs szebb madár...

Nincs szebb madár, mint a lúd,
nem kell neki gyalogút.
Télen-nyáron meztláb
nevelgeti a fiát.

Még szebb madár a kánya,
a világot bejárja,
mégsem kopik csizmája,
megkíméli a szárnya.

Mégis legszebb a fecske,
odaszáll az ereszre.
Eresz alatt csicsereg,
irigylik a verebek.

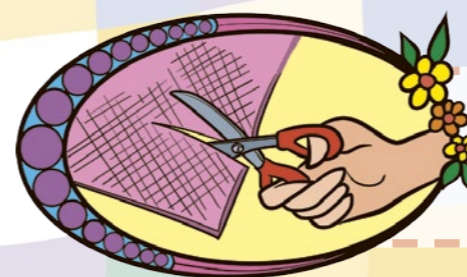
Fátyoltánc

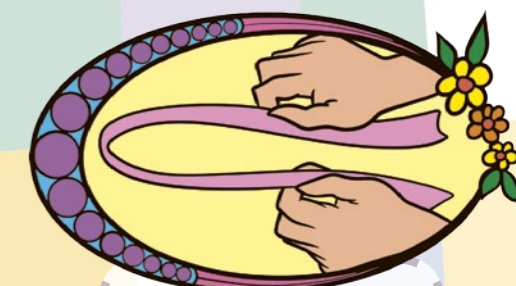
Egy kecses, tavaszi tánchoz ajánljuk ezeket
a lágyan libbenő, csinos fátylakat. Fátyoltánc
közben úgy érezheted, mintha minden mozdulattal
a magasba repülnél.

AMIRE SZÜKSÉGED LESZ:

tüll- vagy függönyanyag
vastag hajgumi

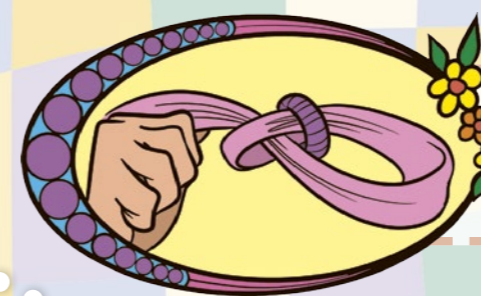
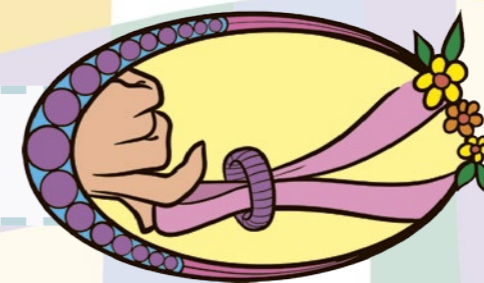

Vágj le az anyag-
ból egy hosszú,
keskeny, csíkot.

Hajtsd félbe.

Húzd át egy
vastag hajgumin.

Fogd össze a két
végét, és dugd át
a kis hurkon.

Terítsd szét,
és díszítsd apró
papírvirágokkal.

ÖTLET:

Készíthetsz fátylat vastagabb
gumikarikára is. Húzd fel a karodra,
majd egy újabb pánttal rögzítsd a
csuklódhoz közel.

Versenyszellem

Kósza és Tekergő izgatottan nyitották fel a varázsládika fedelét. Tekergő magukra szórta a vörös tarisznya tartalmát, amely Auszália sziklás, félsivatagos vidékére varázsolta őket. Két kengurut pillantottak meg, akik egymással vetélkedve ugráltak el előttük. Csatlakoztak hozzájuk.

Talpi és Bugri, a két kengurulány testvérek voltak. Talpi egy esztendővel idősebb lévén ügyesebben és gyorsabban ugrált. De Bugri mindig szerette volna utolérni. A két testvér állandóan versengett egymással.

– Jaj, lányok, mindig ez a versenyszellem! – mondogatta gyakran az anyukájuk.

– Te találkoztál már a versenyszellemmel? – kérdezte Bugri a nővérétől lefekvés után.

– Nem, pedig anyu folyton őt emlegeti.

– Szerinted létezik? – kíváncsiskodott tovább a kisebbik.

– Biztosan, ha a felnőttek annyit beszélnek róla – válaszolta Talpi.

– Tudod mit? Keressük meg! – javasolta Bugri. – Vajon merre lakhat?

– Szerintem a tövises bozót túl, mert annál tovább sohasem mehetünk – felelte Talpi. – Holnap kiderítjük.

Másnap reggel korán keltek. Gyorsan megreggeliztek, és elindultak. Talpi nagy ugrásokkal haladt elöl, Bugri apróbb szökkenésekkel követte.

– Én látom meg először! – kezdte el a versengést Talpi.

– Csak álmodban! – vágott vissza Bugri, és nagyobb sebességre váltott.

– Vigyázz, mert alacsonyok a sziklaszirtek! – figyelmeztette a húgát Talpi, de már későn.

– Áúúú! – kiáltott fel fájdalmában Bugri, amikor beverte a fejét az egyik alacsony kiszögellésbe. – Én nem megyek veled tovább – mondta dacosan.

– Semmi baj, akkor egyedül én találkozom a verseny szellemével – incselkedett vele a testvére.

– Lássuk, ki a gyorsabb! – hagyta abba Bugri a duzzogást.

– Te akartad, hugi! – válaszolta Talpi, és hatalmas ugrásokkal megelőzte.

– Utolérlek! – kiáltott utána Bugri, és még jobban nekiiramodott.

– Mindjárt elérem a tövises bozótot – kiáltott hátra Talpi, és biztos volt benne, hogy ő fog nyerni.

De mivel nem az utat, hanem a mögötte loholó testvérét figyelte, nem vette észre az útját keresztező tövises gallyat. Ráugrott, az meg jól megszurta a tappancsát.

Most ő kiáltott fel fájdalmában:

– Áúúú!

– Jaj, mi történt veled? – szaladt oda hozzá Bugri.

– Megszurta a talpamat – mutatott Talpi fájdalmas képpel a lábából kiálló tövisre.

– Ne mozdulj, kiszedem! – mondta Bugri, azzal megfogta a nagy tövist, és kirántotta a testvére lábából.

– Áúúú! – kiáltott fel újra Talpi. – Nagyon fáj!

– Bekötjük – nyugtatta Bugri, és egy levéllel körbetekerte a nővére lábát.

– Talán soha nem is fogjuk meglátni a verseny szellemét – mondta Talpi, aki immár sántikálva követte a kishúgát.

– Dehogynem! – kiáltotta Bugri. – De most én leszek az első! – És a futóhomok közepébe rohant.

A homokörvény forogni kezdett vele, és a kis kenguru egyre lejjebb süllyedt. Talpinak először földre gyökerezett a lába, majd megrázta magát, és Kósza segítségével elbicegett egy hosszú ágért. Közben Bugri egyre mélyebbre süllyedt a homokban.

– Ne félj, megmentünk! Kapd el! – kiáltotta Talpi.

Az ágot bajba jutott húgocskája felé nyújtották, majd minden erejükkel húzni kezdték. Hamarosan Bugri lába alatt is szilárd talaj volt.

– Köszönöm – hálálkodott a megmentőinek.

Ekkor egy repülő róka suhant el fölöttük. Felkapták a fejüket.

– Szerintem ő a verseny szelleme – mutatott Talpi a különös, bőrszárnyú lényre.

– Igen, én is ilyennek képzeltem – válaszolta Bugri, tágra nyílt szemmel bámulva a repülő rókát.

– Tudod mit? – fordult Talpi a testvérehez. – Láttuk a verseny szellemét. Most már menjünk haza!

– Menjünk. De én érek haza hamarabb! – tette hozzá gyorsan Bugri.

– Biztosan – dühnyögte Talpi, és fájós lábával bicegve indult a húga után.

Bugri egy ideig élvezte, hogy végre ő lehet az első, de egy idő után kezdte nagyon egyedül érezni magát. Megállt, és hátranézett. A nővére jócskán mögötte kullogott. Gondolt egyet, és visszaugrált hozzá.

– Gyere, Talpi, segítek! – fogta meg a karját.

Már a nap is lebukott a vörös sziklák mögött, mire a kengurulányok hazaértek.

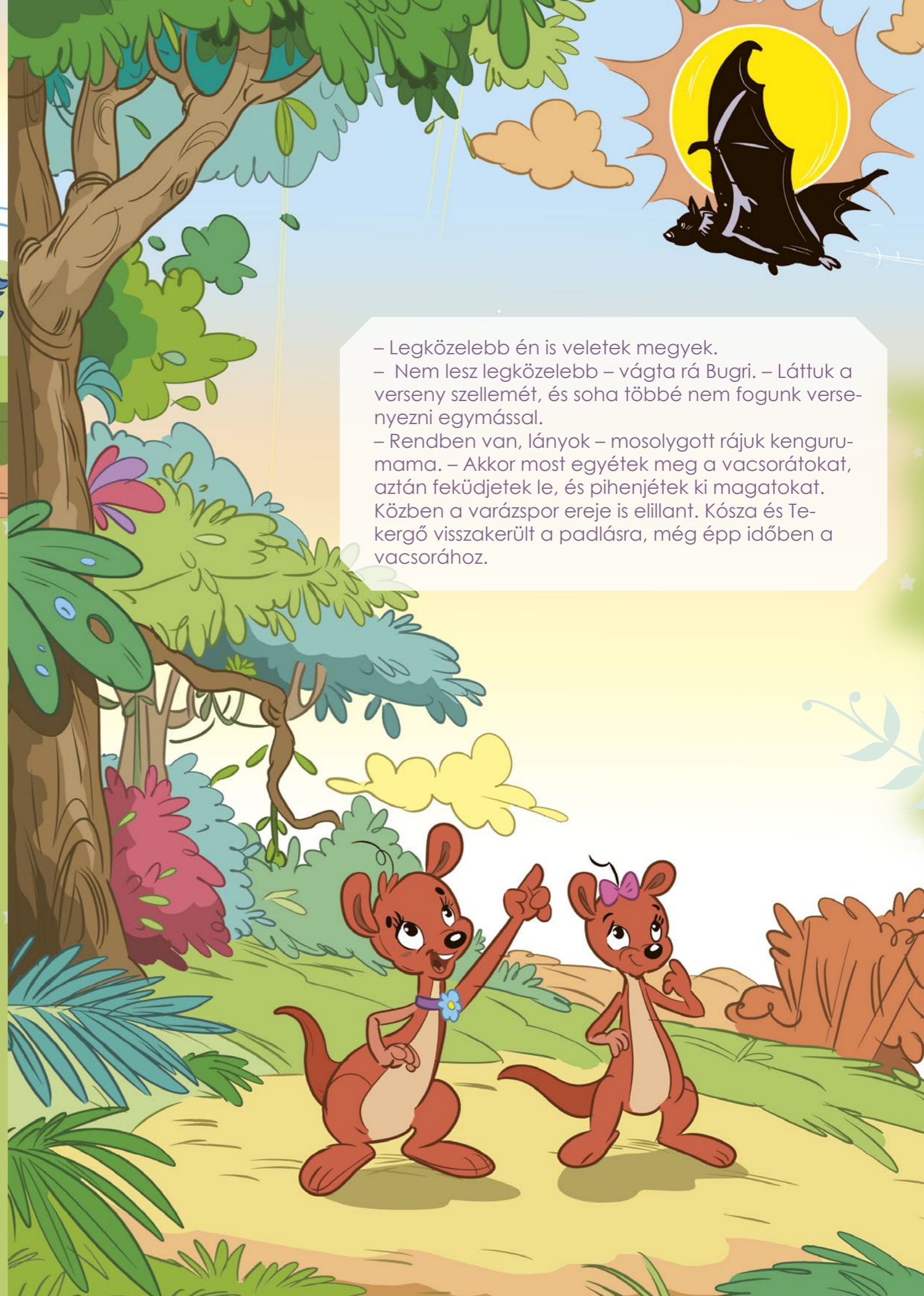
– Csakhogy végre itthon vagytok – fogadta őket az anyukájuk. – Hol jártatok?

– Képzeld, anya! Láttuk a verseny szellemét! – újságolta Talpi.

– Tényleg, kicsim? És mi történt a lábaddal? – vonta össze a szemöldökét a kengurumama.

– Beleléptem egy... – bátortalanodott el Talpi –, egy éles kavicsba – nyögte ki végül, mert nem akarta elárulni, hogy a tövises bozóton túlra merészkedtek.

Az anyukája gyógyító füvet tett a sebre, majd így szólt:

– Legközelebb én is veletek megyek.

– Nem lesz legközelebb – vágta rá Bugri. – Láttuk a verseny szellemét, és soha többé nem fogunk versenyezni egymással.

– Rendben van, lányok – mosolygott rájuk kengurumama. – Akkor most egyétek meg a vacsorátokat, aztán feküdjetek le, és pihenjétek ki magatokat. Közben a varázspor ereje is elillant. Kósza és Te-kergő visszakerült a padlásra, még épp időben a vacsorához.

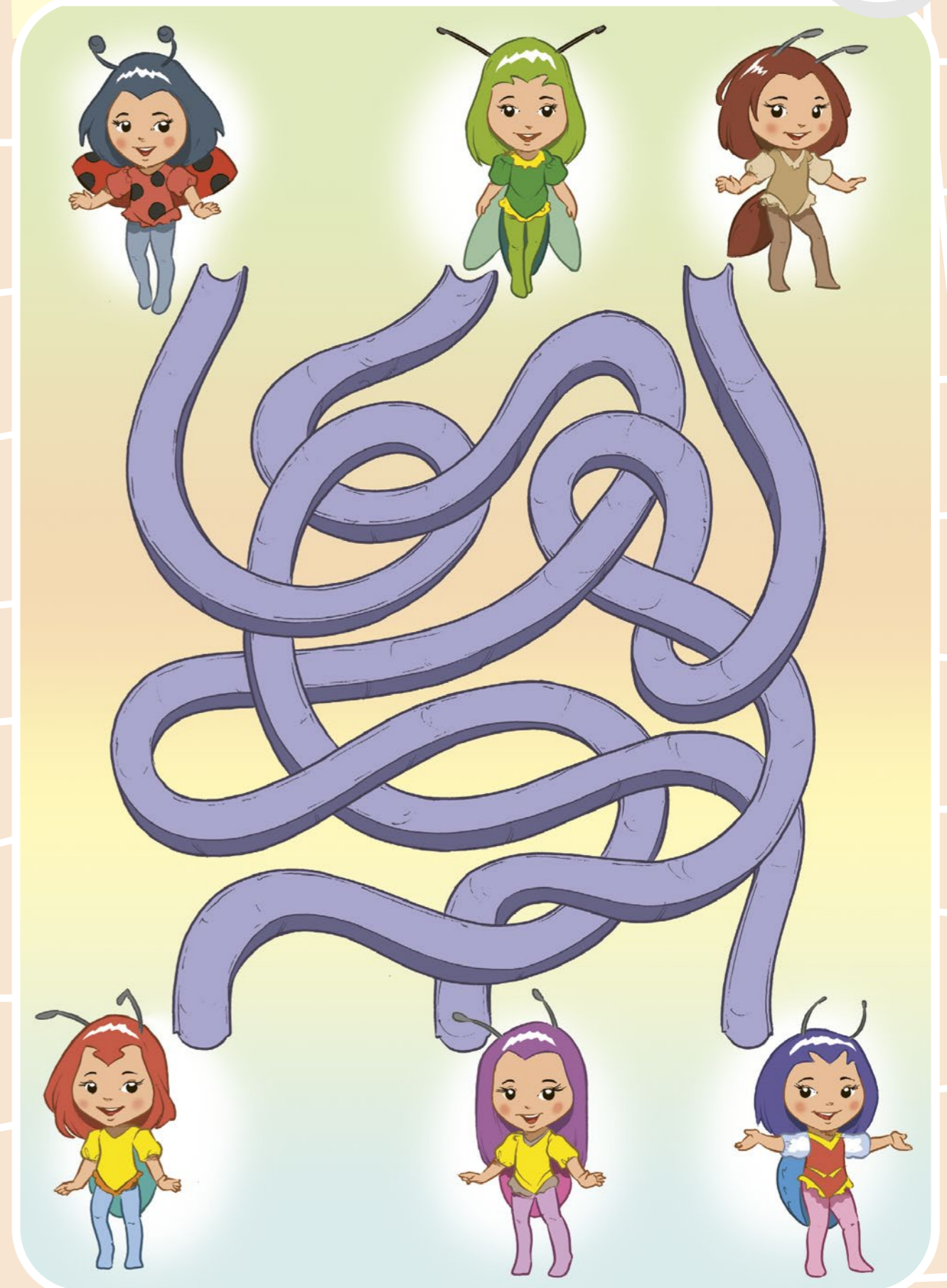
Versenyszellem

Meséld el a történetet az itt látható képek alapján!

Rovarváros ovisai a csúszdaparkban szórakoznak. A legbátrabbak már lecsúsztak, és várják a barátnőiket. Vajon kihez fog érkezni Katica Kamilla, Tücsök Tilda és Hangya Hanga? Kövesd a kacsaringós csúszdán az útvonalukat, és megtudod!

Csúszda- parkban

Gyere velem...

AUSZTRÁLIÁBA!

Ausztráliát az „állatok rejtekének” is nevezik, mert sok olyan állatfaj él itt, amely más földrészeken már régen kihalt. A legkülönlegesebbek a tojásrakó emlősök és az erszényesek.

Koala

A koala erszényes növényevő állat. Szinte kizárólag eukaliptuszlevelekkel táplálkozik.

Általában lassan mozog, de ha veszélyt érez, meglepő gyorsasággal képes mászni, ugrani vagy galoppozni.

Naponta kb. 20 órát alszik a fák ágain.

Vörös óriáskenguru

A legnagyobb testű kengurufaj. Növényevő, fűféléket és cserjék leveleit fogyasztja.

Kisebb létszámú csoportokban él. A hímek látványos bokszmérkőzéssel döntenek el, hogy ki uralkodjon a csapatban.

A koalabébi anyja erszényében tölti az első fél évét, aztán a hátára kapaszkodva cipelteti magát.

Hangyászszün

Tojással szaporodó emlősállat. Az anya egy lágyszőrű tojást rak. Tíz nap alatt kikölti, majd az erszényében neveli fel a kicsinyét.

Óriás repülőkutya

Az egyik legnagyobb testű denevérfaj. Nagy létszámú csoportokban él.

Élelem után kutatva gyakran kimerészkednek a nyílt tenger fölé, ahol szigetről szigetre repülve szüretelik le a gyümölcsfák terméseit.

Sisakos kazuár

A kengurubébi nagyon fejletlenül jön a világra. A lábai azonban elég erősek ahhoz, hogy felkapaszkodjon az anyukája erszényébe. Megkeresi az emlőjét, és több mint két hónapig anyatején él.

A kazuárfiókákról az apák gondoskodnak.

Nagy termetű futómadár. Elsősorban gyümölcsökkel táplálkozik.

Erős csontsisakjával a legsűrűbb bozótban is áttöri magát.

Csupaszorrú vombat

Erszényes emlős. A földbe vájt járataiban, üregeiben tölti a napját.

Napnyugta után mászik elő, hogy fűfélékkel és gyökerekkel csillapítsa éhségét.

Erdőszéli lakodalom

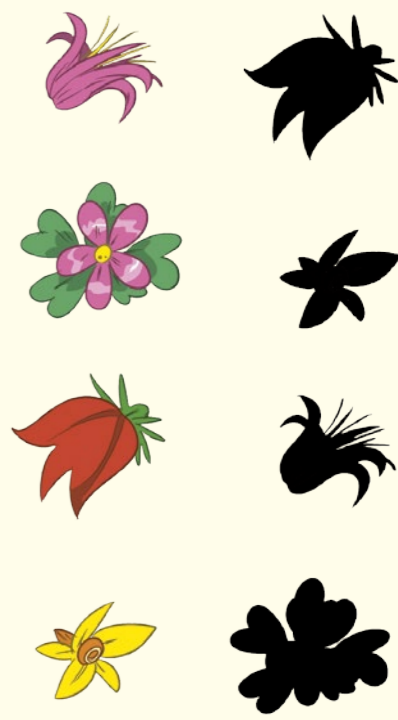
Nagy dínomdánom van az erdőszélen. Tücsök Tóni feleségül vette Katica Kittit. Az erdő apraja-nagyja hivatalos a lagzira. Figyeld meg a képet, majd válaszolj a kérdésekre és oldd meg a feladatokat!

Keresd meg a képen ezeket a tárgyakat!

Számold össze, hányan érkeztek már meg a lagziba!

Keresd meg a virágok árnyékát!

Melyik kezedhez van közelebb a két katica?

Melyik kezedhez van közelebb a hordó?

Mutass rá a képen arra, aki a magasból gyönyörködik az ifjú párban!

Melyik kezed felé szaladnak a hangyák a merőkanállal?

Melyik kezed felé néz a szörpre várakozó kisegér?

Pilli és Polli

Az ikerpónik nagyon szeretnek balettozni. Az egyik kép a balettóra előtt, a másik utána készült. Fedezz fel köztük nyolc különbséget!

Megoldások: egy retikül a fogáson, az esernyő nyelének színe, a virág színe Pilli nyakán, a szív a homlokán, a szoknyája derekának színe, Polli szemének a színe, a masni a hátsó lábán, a Középső képkeret színe

Tavaszi költögető

KINCSES-KAMRA

Tavasszal tojás lapul minden puha fészekben és odúban. Szeretnéd meglesni, hogyan bújnak ki a fiókák? Barkácsolj velünk, és megtudhatod!

Amire szükséged lesz:

facsipesz
kartonpapír
ragasztó
filctoll
olló

1.

Rajzolj a kartonpapírra egy tojásformát, majd vágd ki.

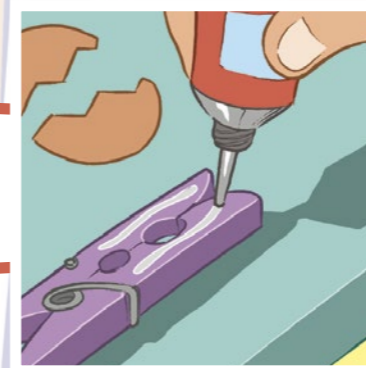

2.

Vágd ketté a cikcakkvonal mentén.

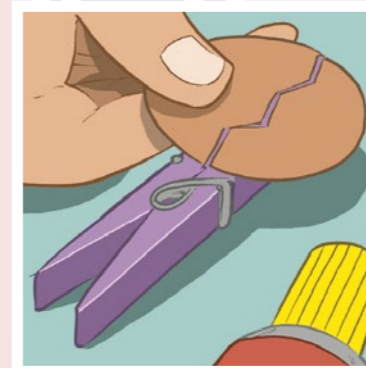
3.

Ragasztózd be a csipesz két szárát.

4.

Illeszd a tojás két felét a csipesz egy-egy szárára.

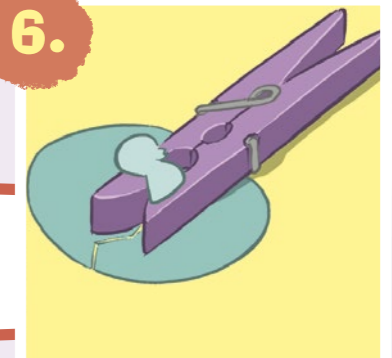
5.

Rajzolj egy kiscsibét és vágd ki.

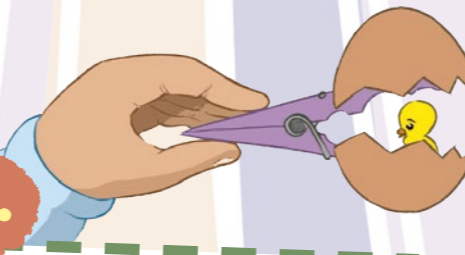
6.

Fordítsd meg a csipeszt, és ragaszd a csibét az egyik szárra úgy, hogy beleférjen a tojásba.

7.

Nyomd össze a csipeszt. Kikelt a kiscsibéd!

ÖTLET:

Készíthetsz tojásból kikelő kisteknőt vagy krokodilt is.

Homokvár

Morci homokvárat épített a tóparton. Figyeld meg jól a képet! Hányat szám-lálsz rajta az oldalt kiemelt elemekből?

JEGES FINOMSÁG

Szuszó és Szaglász jégkrémet szállítanak. Sebesen tekernek, nehogy elolvadjon a hűsítő finomság. Sorold fel, hogy mikor mi mellett, mik között haladnak el!

„Boci, boci tarka...”

Én vagyok a borjú. Anyukámat tehénnek, apukámat bikának nevezik. Mi, szarvasmarhák az őstuloktól származunk. Régen csordában éltünk, és naphosszat legelésztünk a szabadban. Ma már leginkább szarvasmarhatelepeken találkozhatok velük.

Pici boci foltos, tarka, szürkésfehér, kávébarna. Homlokán még nincsen szarva, csetlik-botlik jobbra-balra.

Anya és apa is visel szarvat, amely a homlokcsontjukból nő ki. Szaruból áll, mint például a te köröm, és üreges a belseje.

Növényekkel táplálkozom. Szeretem a friss fűvet vagy szárított változatát, a szénát. Redős felületű zápfogaimmal morzsolom szét a takarmányt.

Képek: Katrina Brown, David Maska, Gillmar, Christian Musat, aadaadaadaad, branslavpudar, Anton Havelaar, MRAORAOR, Napaphat Kaewsanchai/Shutterstock

A fűféléket az összetett gyomromban lévő baktériumoknak köszönhetően tudom megemészteni.

A növények nehezen emészthetők, ezért szoktam kérődzni. Ez azt jelenti, hogy a már elfogyasztott táplálékot felbűfögöm, újra megrágom, és megint lenyelem.

Párosujjú patás vagyok. Ez azt jelenti, hogy négy lábujj van minden lábamon, de csak a két, patával borított lábujjamon járok.

Születésem után nem sokkal felálltam, és ennivaló után néztem. Így találtam rá anyukám tőgyére, amiből finom, tápláló tejet szopiztam.

Áll a mezőn a tehén, nézegetjük, te meg én. Ez a tehén tejet ad, egy csuporral juthat rád.

Pára

A nevem Pára, én vagyok a levegő tündére. Nem lát-hatsz, és a tenyeredbe sem zárhatsz, pedig mindenhol ott vagyok. Minden élőlénynek szüksége van rám. Tavasszal virágillattal töltöm meg a levegőt. Szeretem a tisztaságot. Sajnos sokan nem vigyáznak rám, porral és füsttel piszkít-ják be a levegőmet. Legyünk jó barátok, és kérek, hogy te mindig vigyázz rám!

Kedvenc
színem a
világoskék.

Legszíve-
sebben szita-
kötővé válto-
zom.

Kedvenc
időtöltésem a
buborékfújás.

Kedvenc
virágom a
pitypang.

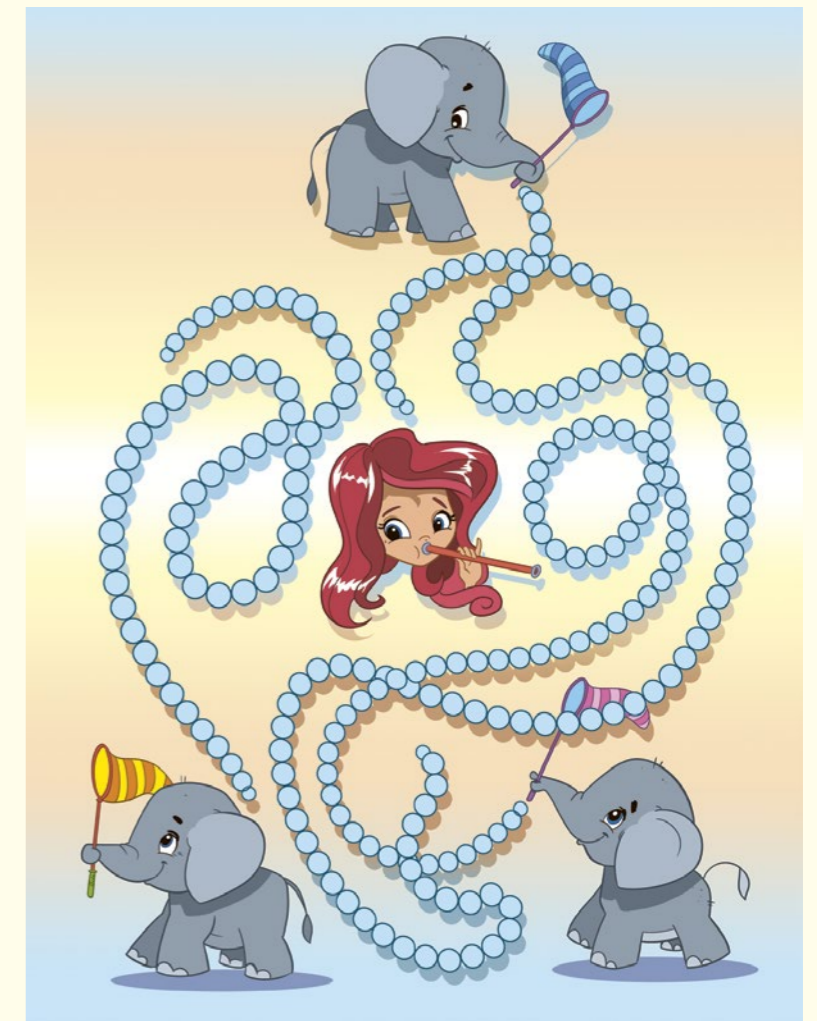
Buborékok

A tó lakói ma is nagy örömmel vár-
ták Pára csillogó buborékait. Keres
különbségeket a két kép között!

Dumbi

Pára Dumbival
levegőlabdázik.
Keresd meg, melyik
kiselefánt Dumbi!

Levegőör

Tanítsd meg Párával együtt a kisállatokat arra,
hogyan lehetnek ők is a levegő őrei. Válaszd ki
minden sorban azt, ami szennyezi a levegőt!

Születésnap torta

Egy napsütéses tavaszi reggelen Tercsi riadtan pattant ki az ágyából.

„Ma van Manci születésnapja. Majdnem elfelejtettem” – csapott a homlokára. Gyorsan elvégezte a reggeli teendőit, belebújt a rózsaszínű cipőjébe, kihúzta a fészerből a kis zöld talicskát, és elindult az erdőbe. Még délelőtt megérkezett a szamócás tisztáshoz. Ahová csak nézett, gyönyörű, piros szamócákat látott. Leszedte a három legszebbet, és felpakolta a talicskára.

„Ebből olyan hatalmas szamócatortát készítek, hogy az egész erdő a csodájára jár” – gondolta, majd megfogta a talicska rúdját, és húzni kezdte.

Útközben találkozott két kis hangyával, akik keservesen sírdogáltak.

– Hát ti miért eresztettétek búnak a fejeteket? – kérdezte tőlük.

– Mert egy vörös hangya elvette a kenyérmorzsánkat – panaszolták. – Most mit vigyünk haza? Lustának fognak tartani bennünket, ami a legnagyobb szégyen a mi bolyunkban.

– Szegénykéim – esett meg rajtuk Tercsi szíve. – Tessék, nektek adom az egyik szamócamat, most szedtem az erdőben.

A két hangya nagyon megörült az ajándéknak. Gyorsan kerestek két vékony gallyacskát, rágördítették a szamócat, és már szaladtak is haza.

„Két szamóca is elég lesz a tortához” – gondolta Tercsi, és jó érzéssel a szívében folytatta az útját.

A következő tisztáson megpihent, mert egy kissé elfáradt a lába. De amint ott üldögélt, panaszos csipogásra lett figyelmes.

– Csirip-csirip, segítség! Valaki ellopta a fiókáim ebédjét! Mi lesz most velük? – jajveszékelt egy madár.

Tercsi felállt, a madármamához sietett, és megszólította.

– Jól értettem, hogy nincs mit ennie a fiókáidnak?

– Igen, igen, jajj, jajj szegény fejemnek! – sírdogált tovább.

– Ne búsulj, adok én olyan lakomát, amelyet még nem kóstoltak a fiókáid, de lehet, hogy még te sem.

Kiemelte a második szem szamócat, és felnyújtotta. A madár a fészekbe pottyantotta az édes gyümölcsöt. A fiókák nekiestek a csemegének, és addig csipegették, amíg el nem tűnt a begyükben.

Tercsi mosolyogva nézte őket, miközben arra gondolt, hogy talán az a maradék egy szem is elég lesz a szamócatortához, legfeljebb nem fog az egész erdő a csodájára járni. Igen ám, de amikor megfordult, hogy folytassa az útját, a legnagyobb meglepetésére a talicskát üresen találta. – Azt a girbegurba varázspálcáját! – csúszott ki a száján.

De abban a pillanatban el is hallgatott, mert megpillantotta Mázlit, a kismókust, aki az utolsó szem szamócajával eltűnt a lombok sűrűjében.

– Megállj, Mázli! – rázta csöpp öklét a kislány, de a mókusnak esze ágában sem volt megállni.

Tercsi nem tudta, mitévő legyen. Ha üres kézzel tér haza, nem lesz miből tortát sütni, ha azonban visszafordul, ki tudja, mikor ér haza. Rövid fontolgatás után úgy döntött, hogy inkább mégis visszafordul. Szedte a lábát, ahogy csak bírta. De kora délután volt, mire megérkezett.

Hozzá akart látni a szürethez, de egy szem szamóca sem volt a töveken. Mindet le-
szedték az arra járó állatok. Most keseredett csak el igazán. Még a könnyei is elered-
tek. Kisírt szemmel és üres talicskával indult haza. Útközben találkozott a hangyákkal,
akiknek segített.

– Miért lógatod az orrodát, kislány?

– Nézzétek, üres a talicskám, és a tisztáson sem találtam már szamócát.

– De hát az imént még kettő is volt benne – csodálkoztak a hangyák.

– Igen, de az egyiket elajándékoztam, a másikat meg elcsenték tőlem.

– Ismered a mondást, jótett helyébe jót várj. Itt ez a kupac mogyoró. Mind neked
adjuk. Mi majd visszazaladunk a bokorhoz egy másikért.

– Köszönöm – derült fel Tercsi arca, és egy kicsit jobb kedvvel baktatott hazafelé.
Hamarosan megérkezett ahhoz a tisztáshoz, ahol a madárfiókák laktak. A madár-
mama észrevette a kisírt szemű kislányt, és megszólította:

– Gyere, adok neked valamit. Told ide a talicskádat a fa alá! – Azzal három szép,
kerek diót ejtett bele. – Kap-
tam a harkálytól, de fel sem
tudom törni.

– Köszönöm – mosolygott a
tündérlány, majd továbbállt.
Egy óra járásnyira volt még a
házától. Bár már fáradt volt,
szaporázta a lépteit, ahogy
csak bírta. Otthon a legna-
gyobb meglepetésére Mázli
várta.

– Mit keresel itt, te kis tolvaj! –
csattant fel.

– Ne haragudj, Tercsi – kezd-
te bűnbánó képpel a kismó-
kus. – Fogadtam a bátyám-
mal, hogy hamarabb tudok
harapnivalót szerezni, mint ő.
Nem tudtam ellenállni a
szamócádnak, de már meg-
bántam, amit tettem. Ezért
kárpótlásul hoztam neked
egy kosár fenyőmagot, re-
mélem, szereted.

– Akinek tortát sütök
belőle, biztosan
szeretni fogja –
mondta most már
mosolyogva Tercsi.

– Manciról beszélsz?

– Igen, ma van a születésnapja. Mogyorós, diós és fenyőmagos tortát készítek neki.
Segítesz?

– Persze, lássunk gyorsan hozzá! – mondta lelkesen a mókus.

Mázli megtörte a mogyorót és a diót. Tercsi kimérte és kikeverte a tésztát, és betol-
ta a sütőbe. Fél óra alatt kisült a torta. Megkenték finom mogyorókrémmel. Éppen
készen lettek vele, amikor megérkezett Mókus Manci.

– Micsoda illat! – mondta elismerően.

– Neked sütöttük – mosolygott Tercsi, és felköszöntötte a legjobb barátnőjét.

Közben Mázli vendégeket hívott a születésnapra. Jöttek is szívesen, mert
az egész erdőt belengte a finom illat. Nagyon jól érezték magukat a színes lampio-
nok alatt, és valóban úgy lett, ahogyan Tercsi tervezte: az egész erdő csodájára járt
a tortájának.

Blabla, a locsifecsi papagáj

A két póni egy nyári reggelen még az ágyban lustálkodott, amikor Kószának eszébe jutott valami. Felpattant, és a padlásfeljáró felé vette az irányt. Tekergő azonnal utána szaladt, de Kósza előnyét nem tudta behozni. A láda már nyitva állt, amikor felért a padlásra.

– Ó, már csak egy tarisznya maradt! – mondta meglepődve, amikor belepillantott. – Bontsuk fel gyorsan!

Kósza kivette a sárgászöld színű tarisznyát, és magukra szórta a tartalmát. Amikor elült a por, egy különös erdőben találták magukat. Éppen akkor repült el a fejük felett egy sereg színpompás papagáj. Egyikük azonban ott maradt. Egy tócsában fürdött, és egy sanda képű aligátorkölyökkel beszélgetett.

– Tudod, Ali, ott fent az ágakon nagyon, nagyon sok tojás van ám! – fecsegett.

– Tényleg? Csak beszélsz és beszélsz, papagáj barátom. Hiszem, ha látom – mondta az aligátor.

– Szóval nem hiszel nekem? – emelte fel a hangját Blabla, a kis hullámos papagáj.

– Csak ha hozol bizonyítékot.

A pónik, az egyik fatörzs mögül hallgatták a beszélgetést. Egymásra néztek.

– Szerinted mit tervez ez az oktondi szárnyas? – kérdezte Kósza Tekergőt.

– Remélem, nem azt, amire gondolok – mondta Tekergő.

De a locsifecsi papagájfiókának éppen akkor született meg a terv a kobakjában. „Szóval bizonyíték kell? Hozok én neked egy kosárra valót. Akkor majd hinni fogsz nekem” – gondolta, és felröppent.

Lecsípett egy hatalmas levelet az egyik fáról, és sebtiben kosarat formázott belőle. Sorra vett minden odút, amelyikben tojás lapult, és mindegyikből kivett egyet. Hamarosan visszazállt az aligátorhoz.

– Nézd, mit hoztam! Na, még mindig nem hiszel nekem? – mutatta a kosarat.

Ali belepillantott, mintha nem is érdekelné a dolog, majd így szólt:

– Biztosan nem is igaziak. Csak az apukám tudná megállapítani.

– Mindegyik igazi – bizonygatta az oktondi papagáj. – Győződjetek meg róla! – azal átnyújtotta az egész kosarat.

A krokodil óvatosan a szájába vette, és elindult vele. Ekkor lépett elő a fa mögül a két póni.

– Mit tettél, papagáj? – förmedt rá Tekergő. – Odaadtad a tojásokat az aligátornak?

– Igen, mert nem hitt nekem! – magyarázta Blabla. – Majd visszahozza.

– És ha nem hozza vissza? – szegezte neki a kérdést Kósza.
– Erre nem gondoltam
– ijedt meg a madár.
– Bután viselkedtél, csak magadra gondoltál, és veszélybe sodortad a tojásokat – korholta Tekergő.
– De segítünk neked visszaszerezni – kacintott rá Kósza. – Tudod, hol laknak a krokodilok?
– Arrafelé, a Fortyogó mocsárban.
– Akkor siessünk, mutasd az utat! – mondta Tekergő, ám megakadt a szeme egy furcsa, nyeles szerkezeten. – Ez mire való? – kérdezte a papagájt.
– Egyszer, amikor én még tojáslakó voltam, ezzel akarták elfogni a szüleimet. De ők túljártak a vadász eszén, aki

menekülés közben eldobta, és többé vissza sem jött érte. Valami háló. Talán lepkeháló, úgy rémlik, ezt mondta az apukám.

– Nekünk még jól jöhet – jegyezte meg Tekergő, és a szájába vette. Blabla mutatta az utat a két póninak. Hamarosan megérkeztek. A nád közé rejtőzve figyelték az aligátorokat.

– Ügyes vagy, fiam – dicsérte az apja a krokodilkölyköt. – Megszerezted az első zsákmányodat. Igaz, nem lakunk jól vele, de desszertnek megteszi.

– Megkóstolhatom, apa?

– Ne türelmetlenkedj! Majd megkóstoljuk, ha hazajött az anyukád – utasította rendre Ali-t az apja.

– Ennek a fele sem tréfa – nézett riadtan Blabla a pónikra. – Ezek meg akarják enni a tojásokat! Csináljatok valamit!

– Csinálnánk, ha nem csipognál ilyen hangosan.

– Kitaláltam, hogyan szerezzük vissza a tojásokat! – suttogta Tekergő. – Ezzel a lepkehálóval vagy micsodával. Blabla, te tereld el a krokodilbarátod figyelmét! Blabla a krokodilkölyök fölé repült.

– Szia, Ali! Mikor adod vissza a tojásokat?

– Nemsokára, csak megmutatom az anyukámnak – mondta Ali.

– Szóltak a többiek, hogy most már kérik vissza őket.

– Nyugalom, visszakapják – füllentett a krokodil.

A két póni akcióba lépett. Tekergő kinyújtotta a lepkehálót, óvatosan ráhelyezte a levélkosárrákára, aztán szépen lassan húzni kezdte maga felé. A terv jónak tűnt, de egy óvatlan pillanatban a lepkeháló megbillent, és a tojásos kosár belecúszott a vízbe.

– Most mi lesz? – rémült meg Tekergő.

– Add ide azt a hálót – szólta Kósza.

Megfordította, és a nyelét beleakasztotta a vízben úszó kosár fülébe. Nagyon lassan húzni kezdte maguk felé a kosarat. Eközben Blabla szóval tartotta a krokodilt. Kósza addig ügyeskedett, míg végül megszerezte a tojásokat.

Ekkor Tekergő jelzett a madárnak, aki faképnél hagyta a krokodilt, és repült a vágtazó pónik után.

Amint megérkeztek, Blabla visszavitte a tojásokat az odúba. Éppen időben, mert hamarosan hazaértek a papagájok, és első útjuk a fészkekhez vezetett.

– Köszönjük, hogy vigyáztál a tojásainkra! – mondta egy kék színű madárpár.

– Szívesen, máskor is – felelte Blabla.

Kósza és Tekergő mosolyogva nézték egy ideig a kis papagájt. Biztosak voltak benne, hogy ezentúl úgy fog vigyázni a rá bízott tojásokra, mint a szeme fényére. A varázspor ereje elillant, de ők megnyugodva tértek vissza a padlásra, az immár üres láda mellé.

– Sajnálom, hogy nincs több zacskó. Vége a kalandozásnak – sóhajtott Kósza.

– Igen – bólintott Tekergő. – De se baj, majd csak kitalálunk magunknak valami érdekes elfoglaltságot ezután is. Először is, kapj el, ha tudsz! – kiáltott, és a két póni kacagva csörtetett le a padlásról, ki a kertbe.

Blabla, a locsifecsi papagáj

Meséld el a történetet az itt látható képek alapján!

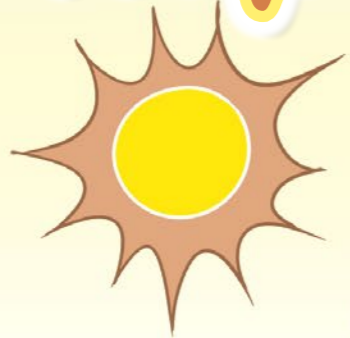
Kristályka messze vidékeken kutat színes csillogó kristályok után. Hazatérve aztán szebbnél szebb ékszereket készít a barátainak. Két kép is készült a legutóbbi utazásáról. Fedezd fel köztük mind a kilenc különbséget!

Kristályka

Megoldások: Kristályok a sziklán, virágok a sziklán, plusz egy kristály az asztalon, plusz egy kristály az asztalon, plusz egy csákány, Kristályka medálja, Kristályka patádsze, Kristályka szeme, a hegyoldalban lévő kristály színe, alatta plusz egy kő.

Napsugár

Napsugár vagyok, a nyár tündére.
A becenevem Sugi. A pihenés, a strandolás, a hűsítő fagyaltok, finom gyümölcsök jutnak rólam mindenki eszébe. Nagyon szeretek tücsökzenére táncolni, és fürödni a nyári záporban. Jókedvemben szivárványt varázsolok a kék égre. Édes, vitamindús gyümölcsöket érlelek. Tudom, néha kicsit forró vagyok, de a leghalkabb sóhajtást is meghallom, és friss vízzel kínálok minden szomjazó állatot vagy növénykét. Gyere, töltsük együtt ezt a három vidám hónapot!

Kedvenc hónapom a június, a július és az augusztus.

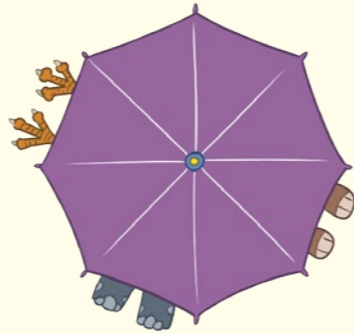
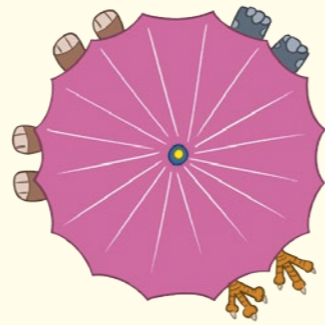
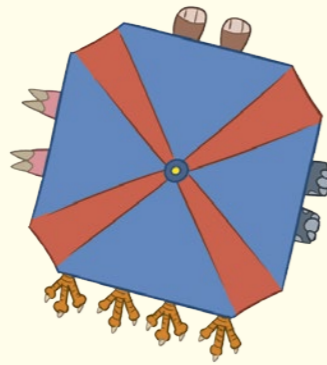
Kedvenc időtöltésem a virágkoszorú-kötés és a tánc.

Kedvenc virágom a napraforgó.

Kedvenc szímem az arany Sárga.

Árnyékban

Nagyon meleg van. Sugi figyel arra, hogy mindenki árnyékba húzódjon. Segíts neki a számolásban! Számláld meg, hány kisállat hűsöl a napernyők alatt! Melyik alatt van a legtöbb?

Ajándékok

Sugi szereti meglepni a barátait. Tegnap is elajándékozott néhány holmit, ezért újra be kell gyűjtenie ezeket. Találd ki a képek alapján, hogy miket ajándékozott el!

Szivárvány

Sugi gyakran rajzol csodaszép szivárványt a kék égre a kis állatok örömére. Fedezz fel nyolc különbséget a két kép között!

Paletta, a színvarázsló

Tercsi és Mancsi málnaszedésből igyekeztek hazafelé, amikor Gézike, az őzike szaladt el előttük. Valahogy másként nézett ki, mint általában szokott. Mintha valaki kékre festette volna.

– Már megint ez a kelekótya Kencefice mester – bosszankodott Tercsi. – Biztosan megint itt nyaral.

– Ugyan, csak átvágott a szederbokrokon, attól lett ilyen kék – legyintett Mancsi. Tovább mentek, mendegéltek. Hamarosan Fülke ugrándozott el előttük.

– Szia, Fülke! – szólította meg Tercsi a nyuszit. – Te meg mióta vagy ilyen narancssárga?

– Én, narancssárga? – nézett végig magán a nyuszi. – Hiszen én mindig is szürke voltam. Na jó, télen fehér – tette hozzá.

– De most olyan répaszínű – mondta Mancsi is.

Fülke erre nekilódult, és meg sem állt a közeli tóig. Belenézett a víztükörbe, és nem ismert magára.

– Hogyan lettem én ilyen narancssárga? – ámétkodott.

– És én kék? – szólalt meg mögötte Gézike, aki ekkor érkezett a tóhoz.

Tercsi és Mancsi a rémült állatok után szaladtak. Útközben sok meghökkentő dolgot láttak. Lila volt az Öreg tölgy, piros a mogyoróbokor, és egyszer csak felbukkant sünmama a szivárvány színeiben pompázó hét kölykével. Tercsi hirtelen megállt.

– Itt nagyobb a baj, mint gondoltam – állapította meg. – Nézzünk utána!

Nem is kellett sokáig keresgélniük. Hamarosan összetaláltak egy cingár, hórihorgas, piros köpenyes idegennel, aki lázasan kutatózott a bokrok alatt.

– Hová tűnhetett? – motyogott tanácstalanul.

– Mit keresel? – kérdezte érdeklődve a tündérlány.

– A varázslámpásomat – válaszolta az idegen. – Olyan, mint egy hétköznapi lámpás, csak színesre varázsol mindent, amire rávetül a fénye.

– Hű, ez fantasztikus – szólalt meg Mancsi is. – Akkor mindent értek.

– Talán láttátok a lámpásomat? – kérdezte izgatottan az idegen.

– Azt nem – vette át a szót a tündérlány –, de a hatását igen.

– Tudtam, hogy valami gazember ellopta tőlem, amíg aludtam. Kérlek, segítsetek megkeresni! Jaj, de neveletlen vagyok. Be sem mutatkoztam. Paletta vagyok – hajolt meg illedelmesen a hórihorgas varázsló.

– Engem Tercsinek hívnak, a barátnőmet Mancinak. És igen, segítünk neked.

– Hol láttátok a nyomát?

– Az Öreg tölgy lila volt az, piros a mogyoróbokor, és süniék a szivárvány minden színében pompáztak.

– Ezek szerint az a gazember nemcsak ellopta, de használja is a lámpásomat – ráncolta szemöldökét Paletta.

– Menjünk, keressük meg, mielőtt az egész erdőt kiszínezi! – javasolta Tercsi.

El is indultak, hogy megkeressék a tettést.

Benéztek minden bokor alá, bekukkantottak minden odúba. Még a madárfészkek sem kerülték el a figyelmüket, de a varázslámpást sehol sem találták. Találkoztak ellenben piros egerekkel, kék mókusokkal és zöld vadmalacokkal.

– Sose találjuk meg – legyintett lemondóan Paletta.

De amint ezt kimondta, az egyik bokor mögül előbukkant Tóni, Tercsi unokaöccse.

– Szia, Tóni, mi járatban vagy erre?

– Anyukám küldött, hogy ööö... hozzak neked egy kis sütit, vagy nem is, szedret – hebegett-habogott Tóni, miközben valamit dugdosott a háta mögött.

– Na, és hol van az a süti vagy szeder? Mi van a kezében?

– Csak ez a lámpás – mutatta meg a háta mögött rejtegetett holmit a fiú.

– Ez az én varázslámpásom! – kiáltott fel a varázsló.

– Hogyan került hozzád? – kérdezte gyanakodva Tercsi.

– Találtam – rántotta meg a vállát Tóni. – Nézd, milyen szuper!

Azzal bekapcsolta a citromsárga színt, és Tercsire irányította. A kislány nyomban citromsárga lett tetőtől talpig. Majd egy másik gombot nyomott be.

– Ne világíts rám! – kiáltotta Mancsi, de már késő volt. Már is almazöld színű lett.

Ekkor Paletta lehajolt, hogy elvegye az értékes holmit a gézengúztól. De az erősen szorította, nem akarta odaadni. Rövid huzakodás után, amikor végül mégis elengedte, a lámpa darabokra esett szét.

– Mit tettél? Most minden elvarázsolva marad – förmedt rá a varázsló.

– Én nem akartam – szeppent meg Tóni.

Ekkor nagy fényesség támadt, és megjelent Tercsi tündérkeresztanyja, Tóni anyukája.

– Hallottam, hogy megint felforgattad az erdőt, kisfiam – mondta szigorúan.

– Az úgy volt, hogy találtam egy lámpást az őzlábgomba tövében.... – kezdte a magyarázkodást a fiú.

– Kedves Paletta mester, miért nem vigyázol jobban a holmijaidra? – fordult a varázslóhoz.

– Csak szunyókáltam egyet – vallotta be Paletta. – S mire felébredtem, eltűnt a lámpásom. Most már megvan, csak darabokban – fejezte be szomorúan.

– Még szerencse, hogy mindig tartok magamnál egy maréknyi visszavarázsolóport. Éppen elég lesz, hogy a lámpásodat rendbe hozza.

Elővette a port, és lámpás darabjaira szórta. Azok egy szempillantás alatt összeálltak.

– Most már újra használható. Vissza lehet vele varázsolni mindent – mosolygott Tündérkeresztanya.

– Először én szeretnék visszaváltozni – mondta Tercsi.

Paletta felkattintotta a lámpát, amelynek fényes sugarától a tündérlány éppen olyan lett, mint eredetileg. Aztán Mancsi is megszabadult az almazöld színtől.

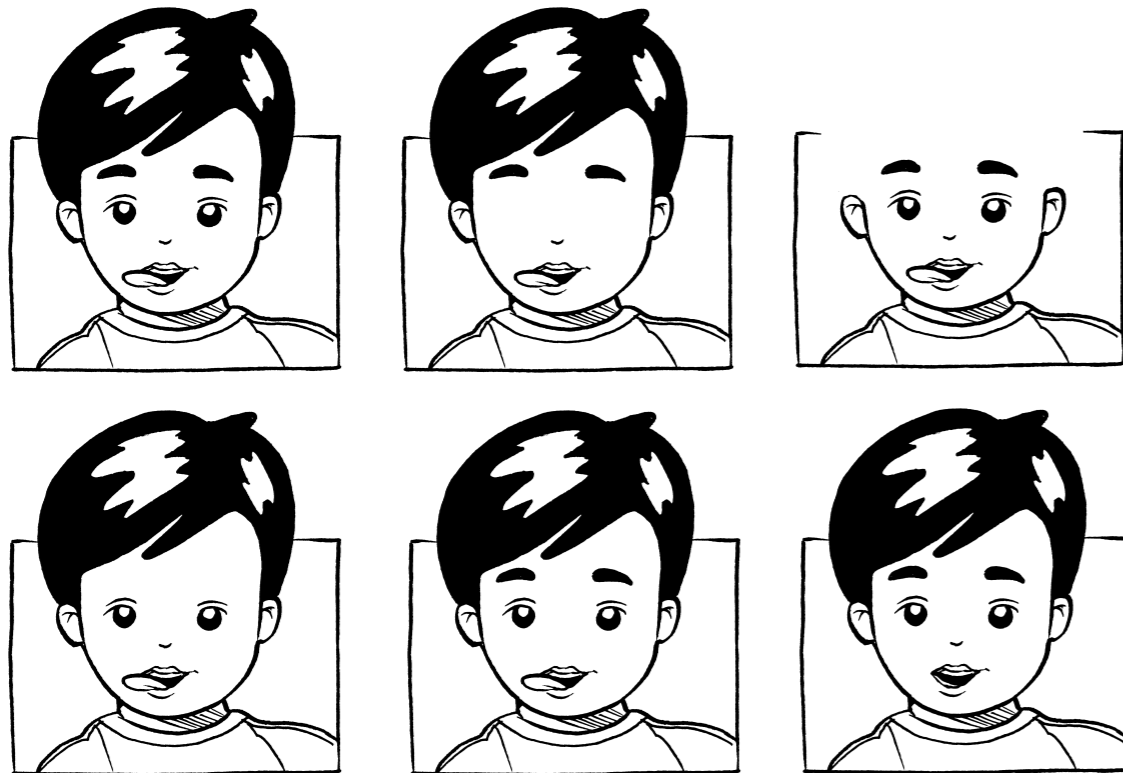
– És most induljatok, hozzatok rendbe mindent! – utasították a két fiút.

Tóni és Paletta nyakukba vették az erdőt, és mindent visszavarázsoltak. Mire végezték, össze is barátkoztak egymással, és megbeszélték, hogy ha Paletta legközelebb erre jár, feltétlenül meglátogatja Tónit.

Mi hiányzik?

Figyeld meg a képeket, és az első alapján mondd el, hogy a többin melyik testrésze hiányzik a kisfiúnak!

Gumimacis nyelvtorna

Vegyetek egy zacskó gumimacit, és kezdődhet a vidám nyelvtorna!

1. Tegyéle az asztalra három-négy szem gumimacit! Próbáld úgy felvenni, hogy a keziddel nem segítesz, csak a száddal és a nyelveddel ügyeskedve!
2. Nyújtsd ki a nyelvedet! Tarts meg rajta egy kismackót!
3. Tegyéle a kinyújtott nyelvedre egy gumimacit! Óvatosan mozdítsd el a nyelvedet jobbra-balra úgy, hogy a maci ne essen le!
4. Tegyéle a nyelvedre egy kismackót! Nyújtsd ki a nyelvedet, majd húzd be a szádba háromszor! A maci ne essen le!
5. Tegyéle a nyelved hegyére egy kismackót, és emeld magasra az orrod alá! Tartsd itt minél hosszabban!
6. A macik nagyon szeretik a mézet. Ha te is szereted, kend körbe az ajkadat mézzel, és nyalogasd le a nyelveddel!

HÓFEHÉR KRISTÁLYOK

TUDÓS OVIS

Amire szükséged lesz:

2 zacskó szódabikarbóna
forró víz
tisztá edény
üvegpohár
zsinór
gemkapocs
ceruza
szalvéta
kanál

1. Vágj egy darab zsinórt, és kösd az egyik végét a gemkapocsra.

Vedd elő a poharat, fektesd rá keresztbe a ceruzát. Lógasd bele a gemkapocsot a pohárba úgy, hogy az ne érje az alját. Ha kimérted a távolságot, kösd a zsinór másik végét a ceruzára.

2.

Kérj meg egy felnőttet, hogy öntsön 2 dl forró vizet egy hőálló üvegedénybe. Adj hozzá egy kanál szódabikarbónát, majd alaposan keverd össze. Ha feloldódott, adj hozzá még, és keverd össze. Ezt addig ismételd, amíg már oldatlan szódabikarbóna is lesz az edényben. (7-8 kanállal is beletehetsz.)

3.

Várd meg, amíg a fel nem oldódott szemcsék leülepsznek, majd óvatosan öntsd át az oldatot az üvegpohárba. Vigyázz, hogy oldatlan szódabikarbóna ne kerüljön át.

4.

Merítsd bele a zsinórra kötött gemkapocsot, és hagyd benne, amíg teljesen ki nem hűl az oldat.

5.

Fedd le egy szalvétával, hogy lassabban hűljön, majd várj türelmesen.

6.

MIÉRT?

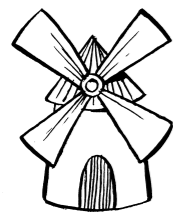
A meleg vízben sokkal több szódabikarbóna képes feloldódni, mint a hidegben. Ahogy hűlni kezd az oldat, a szódabikarbóna lassan kiválik, és hófehér kristályok formájában ráakad a gemkapocsra. Minél lassabban hűl az oldat, annál szebb kristályaid lesznek.

Mit tapasztalsz?

Nyelvtörő

Próbáld elismételni a hallott nyelvtörőket!
Nem baj, ha nem elsőre nem sikerül, egy kis gyakorlással biztosan menni fog.

Jól járnak a molnárok,
mikor jó nyár jár rájuk!

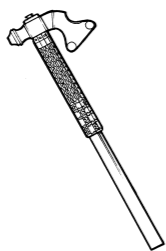
Sárga csíkos cinkcsészében
cukros csirkecomb.

Jakab kapujában
hatvanhat tarka
vak vadgalamb ül.

Egy meggy mag
meg még egy
meggy mag.

Ahogy a pap ír,
úgy telik a papír.

Fafaragó Ferkó
fokost faragott.

Két kék kőkút körül
forog öt török nyúl.

Két szép pék
éppen kenyeret
tép szét.

Két kis mókás mókus-
munkás makkos-má-
kos rétest majszol.

Fekete bikapata
kopog a patika
pepita kövén.

Rózsaszín
südisznócska
zöldlevelés
uzsonnája.

Lám, a láma
ma nem áll a
málna alá.

Rájár a rájára
a rúd.

Halló, Lajos!
A te hajad
hajolajos?

A labdában az a jó, hogy guríthatod,
dobhatod, rúghatod, pattogtathatod.
Játszhatsz vele egyedül vagy másokkal.
Vedd elő kedvenc labdádat, és máris
kezdődhet a játék.

Labdás mocorgás

KÖRBEGÖRGETŐ

Tedd a labdádat a hasadra. Gurítsd
körbe többször a derekad körül.

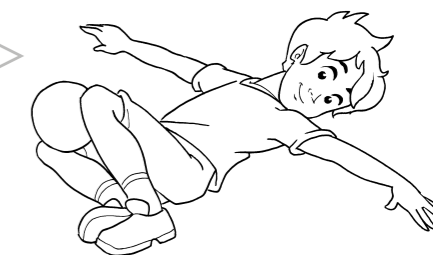

CÍPEKEDŐ RÁK

Rákjárásban hordozd kör-
be hasadon a labdát.

BILLEGETŐ

Feküdj a hátadra, és a labdádat szorítsd a tér-
deid közé. Fordítsd a lábaidat az egyik, majd a
másik oldalra úgy, hogy a labda ne guruljon el.

FEKVŐ NYOLCAS

Tedd a labdát a földre. Gurítsd apró mozdulatokkal
a lábaid között a talajon. Ha jó irányban haladsz,
lefektetett nyolcas számokat fogsz rajzolni.

CÉLOZGATÓ

Támaszd a hátadat egy
vastag fatörzsnek. Lépj
előre annyi óriáslépést,
amennyi éves vagy.
Fordulj a fa felé, célozd
meg a törzsét, és pró-
báld eltalálni a labdával.
Próbálkozhatsz két kéz-
zel, és egy kézzel is.

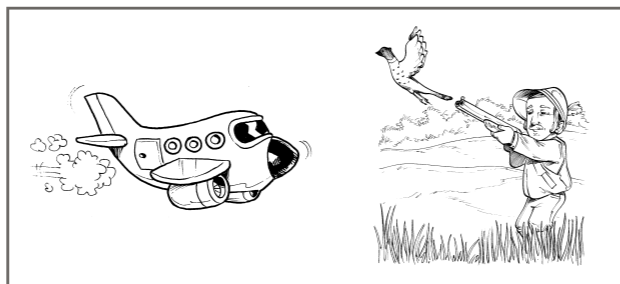
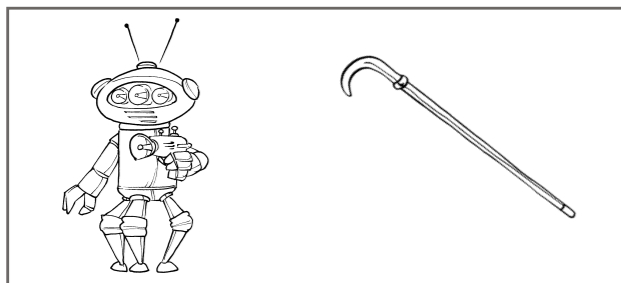
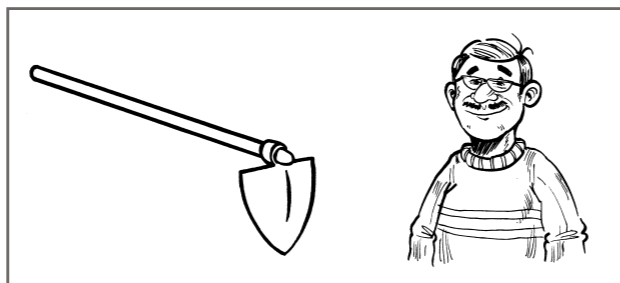
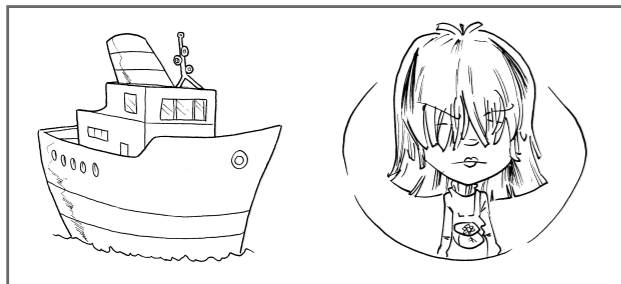
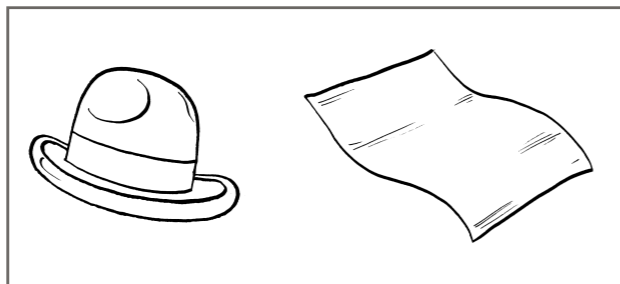
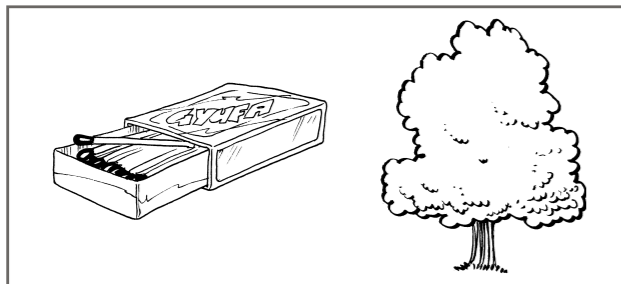
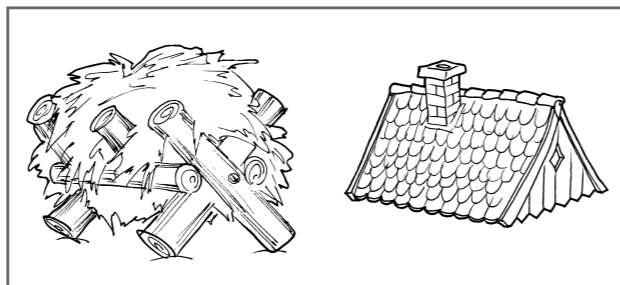
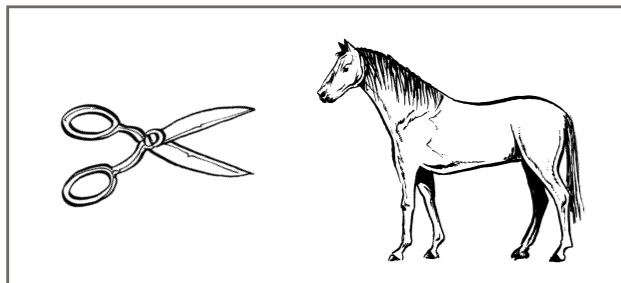
PATTOGTATÓ

Pattogtasd a földhöz a labdát. Amikor már jól
megy, próbáld ki a másik kezeden is. Közben
mondogasd ütemesen ezt a kedves mondókát:

Száll a labda röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty.
Kislány dobja, fiú kapja,
itt a labda, ott a labda!

Szóbújócska

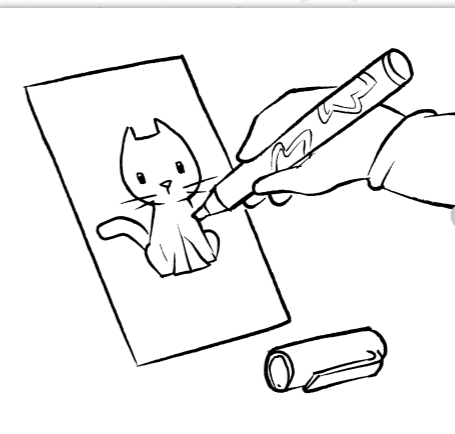
Minden szóban elbújt egy másik is, pl. tanya – anya.
Figyeld meg a képpárokat, és találd ki, milyen szavak bújtak el bennük!

FORGOLÓDÓ

Amire
szükséged lesz:
egy kancsó víz
üvegpohár
kicsi papírlap
filctoll

1. Rajzolj a papírra egy egyszerű képet, ami valamelyik kezed felé fordul.

2. Tedd az asztalra az üres poharat, és kissé hátrébb állítsd fel a rajzodat.

3. Töltsd meg a poharat vízzel.

Mit tapasztalsz?

Megfordult a cica.

MIÉRT?

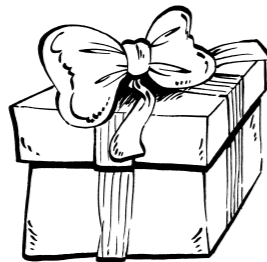
Amikor üres a poharad, a fény áthalad rajta. Amikor megtöltöd vízzel, a fény „beleütközik” a vízbe, és más irányban halad tovább, ezért látszik úgy, mintha a kép megfordulna.

Ajándékok

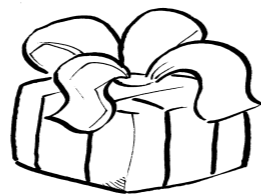
Hallgasd meg a dobozok alatti titkos feliratokat, és próbáld megfejteni, milyen ajándékot rejtjenek! A képek segítenek kitalálni.

é-í-ő-o-a

a-a

e-e-ö

ö-e-a

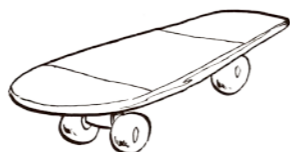
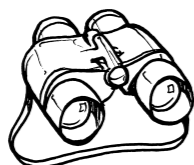
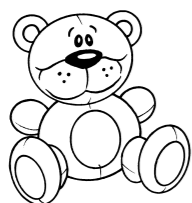
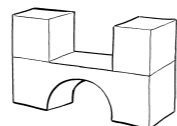
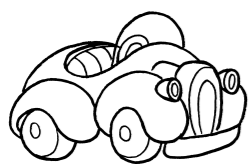
a-i

á-ő

i-a-u-ó

Szeretnél te is egy igazi mesében szerepelni? Tornázz velünk, és megtudhatod, milyen mesebeli kiskakasnak vagy kapzi török császárnak lenni! Találj ki te is tornamutatványokat a legkedvesebb meséidre!

Mesés mocorgás

„...csak ott kapirgált a kiskakas a szemétdombon...”

Tegyél a földre egy kispárnát! Állj rá és egyik, majd másik lábaddal keresgélj, kapirgálj a szemétdombon! Kapirgálás közben kukorékolhatsz is!

„...szídd fel, begyem!”

Guggolj le, és kulcsold át a térdedet! Járj túl a török császár eszén! Lassan állj fel, és szívd fel az összes vizet majd az összes darazsat is!

„...felszállott a török császár ablakába...”

A bátor kiskakas egyre magasabbra repült, hogy visszaszerezze a gyémánt félkrajcárját. Lépj fel egy alacsony székre, majd lépj le róla!

„...a szolgáló belévetette a tűzbe!”

Változz lobogó tűzzé! Guggolj le, és hajladozz balra-jobbra, mint a lángnyelvek!

„...a darazsak jól megcsipkedték a török császár fenekét!”

Pattanj fel, és kidüllesztett hassal, magas térdemeléssel menekülj a darazsak elől!

Igaz vagy hamis?

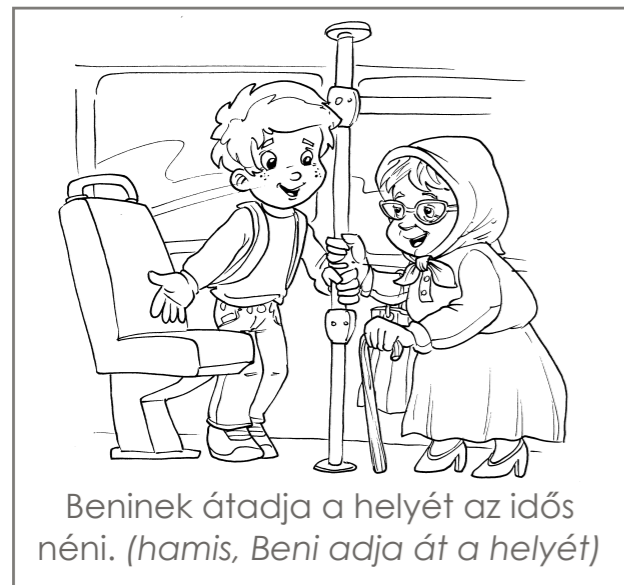
Mondatokat fogsz hallani. Döntsd el a kép alapján, hogy igaz-e vagy hamis!
Ha hamis, javítsd ki!

Eszi a robotgépbe
keveri a tésztát.
(hamis, robotgép-
pel keveri a tésztát)

Endre a kötélén egyensúlyozik.
(igaz)

Beninek átadja a helyét az idős
néni. (hamis, Beni adja át a helyét)

A királynő könyvet olvas
az ágyban. (igaz)

Vili megmossa a
szappant a kezé-
vel. (hamis, a szap-
pannal mos kezét)

Peti a bevásárlóko-
csiba pakolja az árut.
(igaz)

Tóni kezében hét
lufi van. (hamis, két
lufi van a kezében)

MÁGNESES KÍSÉRLET

BUJKÁLÓ TÁRGYAK

Amire
szükséged lesz:

műanyag palack
rizs vagy só
mágnes
gemkapcsok
tölcsér

1.

Szórj néhány gemkap-
csot az üres palackba.

2.

Tedd a tölcserét a flakon
szájába, és kanalazz bele
a feléig rizszemeket.

3.

Csavard rá a kupakot, és
rázd jól össze a tartalmát.

Érintsd hozzá a mág-
nest a palackhoz, és
lassan húzd felfelé.

4.

Mit tapasztalsz?

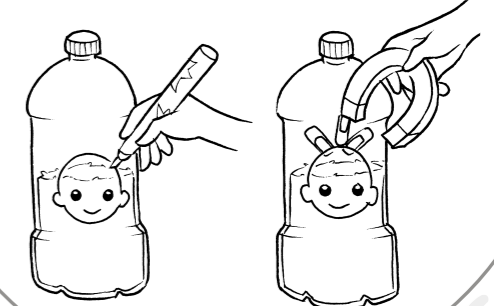
Megmozdultak és előbújtak
a gemkapcsok!

MIÉRT?

A mágnes magához vonzza
a fémből készült tárgyat.

KERESGÉLJ! Érintsd a mágnesedet
a hűtőhöz, a falhoz, a radiátor-
hoz. Mit tapasztalsz?

Készíts játékot!
Alkoholos filccel rajzolj
haj nélküli fejet a palackodra.
Varázsolj frizurát kopasz Tóbiásnak!

VIZES
KÍSÉRLET

VARÁZSLATOS KACSATOLL

TUDÓS OVIS

Amire
szükséged lesz:

2 kacsatoll
(vagy más
vízimadár tolla)
mosogatószer
egy kis tál
egy tányér

Ha elered az eső, a legtöbb madár védett helyre húzódik. Félnak, hogy elázik a tollruhájuk, és akkor nem tudnak majd repülni. Ám a vízi szárnyasok, mint például a kacsák, idejük nagy részét vízben töltik, gyakran alá is buknak, mégsem áznak el. Hogyan lehetséges ez?

1.

Mártsd mindkét
tollat tiszta vízbe.

Mit tapasztalsz?

A tollak nem nedvesedtek át, a víz leperreg róluk. Ha ezt valóban a rajtuk található vékony zsírréteg okozza, akkor azt mosogatószerrel le lehet mosni.

2.

Tölts egy tálba langyos meleg vizet, és tegyél bele mosogatószeret.

Bizony így már nem tudja lepergetni a vizet, és elázik.

3.

Mártsd bele az egyik tollat. Kavargasd egy kicsit vele, aztán tartsd folyóvíz alá.

MIÉRT?

A vízsárnyasok tollait vékony zsírréteg borítja, ezért nem áznak el.

Mit tapasztalsz?
Most is leperreg róla a víz?

Egy mesebeli erdőben bármi megtörténhet. Szükséged lesz bátorságra, ügyességre, és az sem árt, ha van nálad varázspálca. Tarts velünk a bűvös rengetegbe!

Bűvös mocorgás

SEGÍT A VARÁZSLÁS

A jó varázslás titka a helyes mozdulat és a megfelelő varázsigé. Állj terpeszbe, és körözz a tested előtt a mutatóujjaddal. Ha már jól megy, próbáld meg egyszerre mindkét karoddal.

MACKÓJÁRÁS

Könnyebben elrejtőzhetsz a varázserdőben, ha maciként mozgatsz! Fogd meg a bokádat, és cammogd körbe a titokzatos rengeteget.

KÍGYÓÚZÓ

A bűvös kígyók lesből támadnak. Utánozd a mozgásukat, és ijeszd el őket! Feküdj hasra, nyújtózz el hosszan. Hirtelen told fel magad, és sziszegj ijesztően.

KALIMPÁLÓ

Néha az erdei manók is szoktak unatkozni, ilyenkor találják ki a legvidámabb csínyeket. Támaszkodj a tenyeredre, és kalimpáld a lábaddal, mint ők.

**HASZNOS
A FUTÁSI!**

Ha már nem segít a rejtőzködés, és nem jut eszedbe több varázsigé, szükséged lesz a fürge lábaidra. Gyakorold a futást először helyben, majd körbe-körbe, végül fuss, ahogy csak bírsz!

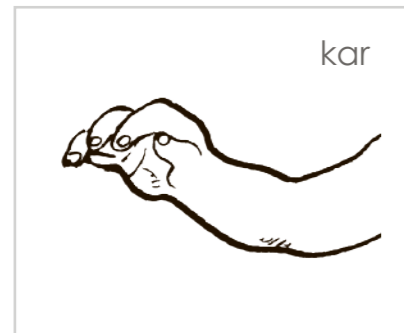

Szókirakó

Minden képnek mondd el a nevét! Keress a másik oszlopban olyan hozzá illő párt, amellyel új szót alkothasz!

baba

kar

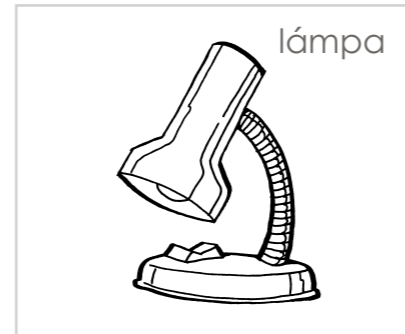
zseb

szem

hó

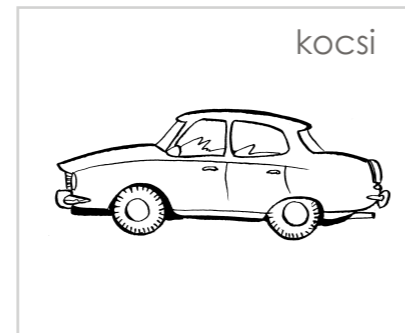
lámpa

üveg

ember

kocsi

óra

BUBORÉKCSAPDA

TUDÓS OVIS

Amire
szükséged lesz:
befőttesüveg
víz
étolaj
szörp
puha rongy

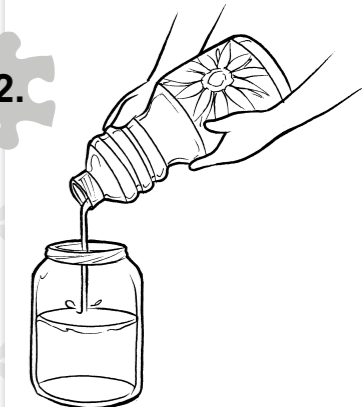

1.

Tölts vizet a befőttesüvegbe.

Óvatosan önts rá egy kevés étolajat. Szemmagasságból figyeld, mi történik.

2.

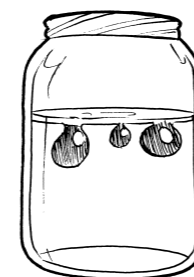
3.

Kanállal kavard össze az olajat a vízzel. Sikerült?

4.

Csöppents néhány csepp sűrű szörpöt az olajra.

Mit tapasztalsz?

MIÉRT?

Az olaj nem keveredik össze a vízzel. A részecskéi kevésbé sűrűek, ezért a víz tetején lebegnek. A szörpcsepp leüllyedne, de útját állja az olaj. Lassan mégis lemerül, az olaj rátapad, és gömbölyű buborékba zárja. Ha türelmesen vársz, láthatod, ahogy a buborék kidurran. A benne lévő levegő könnyű, így a magasba emelkedik.

Ha ezt a kísérletet az ablak közelében végzed, még inkább gyönyörködhetsz majd a fényes buborékokban.

Önfegyelem, szabályok betartása

Az egyik fontos iskolaérettségi kritérium a szabálykövetés és az önfegyelem. Az idegrendszeri ingerületi és gátló folyamatok egyensúlya 7 éves kor körül alakul ki. A gyermek érzelmileg megnyugszik, fegyelmezetten követi a felnőttek utasításait, alkalmazkodik a környezet elvárásaihoz. Az idegrendszeri érés mellett a környezet is befolyásolja, mikor éri el a gyermek belső kontrollfunkciója azt a szintet, hogy képes legyen elfogadni és belülről jövő parancsok mentén betartani a szabályokat és elvárásokat. Kialakul benne egy belső tartás, megerősödnek az erkölcsi szabályok, ő maga is tudja már, mi a helyes.

Kezdetben a gyermek számára a saját vágyai erősebbek, mint a külső környezetből érkező tilalmaktól való félelem. Ebből fakadóan gyakran rakoncátlanul csak azért is mást csinál, mint amit elvárnak tőle. Ez a felnőtt jelenlétében ugyanúgy igaz, mint amikor nincs a látóterében senki. Később, ha következetes a nevelés, a kontrollszemély (pl. szülő, óvónő) jelenlétében már nem teszi meg, amit nem szabad, és engedelmesen végrehajtja az utasításokat. 4-5 éves kortól a szeretett személy elvárásai egyre jobban beépülnek a gyermek személyiségébe, így már akkor sem szegi meg a tiltott dolgokat, ha a tekintélyszemély távol van. Tudja, mit szabad, mit nem, tudja, hogy mikor fogják megdicsélni, és mikor jár büntetés.

Ha nem következetes a nevelés, akkor összezavarodik. Nem érti az összefüggéseket, nem tud mihez igazodni. Félénk, óvatos és szorongó lesz, ha túl sokszor éri trauma a kellő figyelem és védelem hiánya miatt. Van olyan gyermek is, akinél a következtelen nevelés eredményeként lázadó, vakmerő, néha dühös és agresszív viselkedés alakul ki. Megbízhatatlan lesz, mint a környezete: amint nem figyelnek rá, elcsábul, letér az útról, kipróbálja, mi történik, ha megszegi a szabályt. Ezek a gyermekek a maguk kárán sok dolgot megtapasztalnak. A saját élmény azonban még mindig nem feltétlenül elég ahhoz, hogy máskor hallgassanak a tapasztaltabbra. Egy-egy kellemetlen helyzetből kilábalva megígérik, hogy ezután jobbak lesznek, betartják a szabályokat. Ha azonban nincs kinek bizonyítani, ha nem jár következetes jutalom, szerető odafigyelés, a belső szabályozó rendszer sem alakul ki.

A gyermek számára az első 6-7 évben különösen fontosak a biztonságot adó elvárások, szabályok, korlátok. Ezek kapaszkodók, viszonyítási pontok. Téves tehát az a szülői viszonyulás, hogy az van, amit a gyermek szeretne. Amíg kicsi, nem tudja megítélni, hogy tetteinek mi lehet a következménye. Szüksége van a szülői útmutatásra, segítségre, a szerető gondoskodásra. Nehéz megtalálni a középutat: ne engedjük teljesen szabadjára, ugyanakkor ne legyen túl sok korlát és szabály se. Mindig annyit segítsünk csak, hogy képes legyen előrébb jutni. Hagyjuk, hogy önállóan próbálkozzon, és ezáltal erősödjön az akarata, önbizalma és az éneje. Megbeszéléssel, fegyelmezéssel óvjuk meg a kellemetlenségektől, figyelmeztessük a veszélyekre.

A kiegyensúlyozott szülő-gyermek kapcsolatban a szülő személye, elvárásai, szabályai fontos viszonyítási pontok a gyermek számára, és mire iskolába lép, akkor is hatnak, amikor a szülő nincs jelen.

Kálmán Marianna
klinikai gyermek-szakpszichológus

Testvérek közötti verseny

Az egészséges fejlődés részeként hamar kialakul a testvérek közötti versengés: amint öntudatra ébred a kicsi, szeretne mindenben hasonlítani testvéréhez, és mindenben részt venni, amiben a nagy.

Ez a rivalizálás alapvetően jótékonyan hat a gyermekek személyiségfejlődésére. A nagyok büszkéek, mert ők a jobbak, erősebbek, és tudnak példát mutatni, adott esetben segíteni a kicsiknek. A kicsik folyamatosan küzdenek, hogy a nagyobbak nyomdokaiba érjenek. A testvérek közötti versengés akkor káros, ha az egyik fél rendszeresen alulmarad.

A gyermekek személyiségének alakulását nagy mértékben befolyásolja a testvérsorban elfoglalt hely. Az első gyerek – mindaddig, amíg meg nem születik trónfosztó kistestvére – az első, az egyszem, a világ közepe. Ő a legügyesebb, a legszebb, a legokosabb. Komoly átalakulást hoz a családba betolakodó kistestvér. Hirtelen megváltozik a figyelem fókusza, hiszen már nem csak az elsőszülöttre irányul a szülők, nagyszülők, barátok, rokonok szeretete. A pici megszületésekor ő hirtelen nagy lesz, a szülei számára nagyobb, mint ahogyan eddig látták. Óhatatlanul érzékeli tehát a gyermek is, hogy valami nagyon megváltozott, így versenybe száll a kizárólagos szeretetért, figyelemért. A kicsi követi a nagyot, de a különbség miatt általában csak nagyon sokára tudja utolérni. A nagyobbat egy idő után zavolja, hogy kistestvére folyton a nyomában van, utánozza, kérdegeti, verseng vele. Emiatt komoly viták alakulhatnak ki. Különösen bántó a nagynak, ha a kicsi valamiben ügyesebb, és rendszeresen fölé kerekedik. Kis különbség esetén hamar kiderül, hogy az egyik gyermek pl. tehetségesebb a zenében, vagy rugalmasabb, hajlékonyabb, gyorsabb, ezért a korosztályában hamarabb nyer versenyeket valamilyen sportágban. Lehetséges, hogy a kicsi ügyesebben rajzol a testvérénél vagy könnyebben megérti a logikai feladatokat, esetleg jobb a memóriája, ezért ezen a területen rendszeresen győzedelmeskedik a testvére fölött. Ez a kisebb gyermek önbizalmának jót tesz, de a nagyobb önértékelését rombolja. Éppen ezért fontos, hogy a szülők figyeljenek arra, ki miben ügyesebb, kinek mi az erőssége. Amikor sportot vagy bármilyen szabadidős tevékenységet választanak, érdemes szem előtt tartaniuk, hogy minden gyermeknek meglegyen a saját területe, ahol sikerekhez juthat. Az amúgy is versenyben lévő testvéreket nem jó kitenni olyan helyzeteknek, ahol az egyik rendszeresen alulmarad. Tegyük lehetővé, hogy mindegyik gyermeknek legyen lehetősége sikerélményhez jutni. Legjobb, ha pl. nem ugyanarra a sportra járnak vagy zenetanuláskor eltérő hangszerrel választanak.

A hétköznapiakban így is marad bőven alkalom a versengésre. Erre persze nagy szükség van, hiszen így tanulják meg, hogyan kell küzdeni, kudarcot elviselni, vesztes helyzetből felállni és újrakezdeni. A versenytársak mindig figyelnek egymásra. Követik a másik mozdulatait, mondatait, érzékenyen reagálnak mindenre. A testvéri szeretet tovább motiválja őket abban, hogy amikor szükséges, segítsenek a másoknak, bátorítsák egymást. Ilyenkor a versengést a cinkos összefogás váltja fel.

A jó testvérek a versenyhelyzetből adódóan ugyan sokat vitáznak, de amikor kell, összefognak, és egymást védelmezve küzdenek tovább.

Kálmán Marianna
klinikai gyermek-szakpszichológus